

MIŠA KOBRA

Priča: Džo Moler

Prošlog leta sam u San Diegu sreo, verovali ili ne, sasvim slučajno, na jednoj plaži, mog školskog druga iz ćuprijske gimnazije, Mišu Kobru, fudbalera, boksera i nesvršenog gimnazijalca, a sada Kanadanina na odmoru u Kaliforniji. To što bih se ja jadao na moju ne baš izdašnu i presrećnu sudbinu i život emigrantski na Istočnoj obali, nije ništa. Od svih mojih prijatelja i poznanika koji su znali da satima naklapaju i žale se na svoju tužnu i nesrećnu emigrantsku sudbinu, Miša je bio šampion. Svi bi se oni rasplakali i konačno utešili slušajući njegove priče. Naime, kada smo se onako iznenađeni isprepoznavali, upitali za junačko zdravlje i po običaju našem balkanskom primetili kako smo osedeli i ostareli, počeli smo sa malo manje ili više preterivanja da opisujemo naše doživljaje na američkom kontinentu. "Ja sam ti se smrzao u toj Kanadi", stalno je ponavljao Miša Kobra, mali a pikljav kakav je uvek bio i nastavio.

"Hladna kanadska zima mi se uvukla u koske. Izležavam se ovde na plažama San Dijega i nikako da se ogrejem. Ali, to i nije najveći problem. Tamo u tom Torontu sam imao veliki biznis, ženu i decu, i sve je svima izgledalo idealno sem meni, jer nekako u tim sivim i hladnim predelima kao da sam i ja posivio, izbledeo, kao da sam se izgubio i kao da mi se i duša smanjila i onaj plamen života u njoj kao da se utanjio, usaho. Nisam osećao ljubav, dani su mi bili isti i imao sam utisak da živim u stvari samo jedan dugi i dosadni hladni dan, negde izgubljen u prostranoj tundri bez nade da pronadjem put nazad. Žena me je napustila i vratila se trećem mužu,

Džo Moler

Živi i radi u Njujorku.

Po profesiji moler, rođeni je pisac, a u duši nostalgičar.

uzevši decu i skoro sve što sam imao, proglasivši me ludim i bolesnim. Ostao sam sam i radio po restoranima i barovima kao baunser, ne uživajući nimalo u čarima tog posla niti u svetlima noćnog života Toronta. Suvviše smo mi lepo živeli u mladosti pored Morave, da bismo našli sreću u ovoj hladnoj i velikoj zemlji gde, kad zadužava, ni u samoj vatri nije toplo. Sećas li se, Džo, kada smo boksovali sa Kablovima iz Jagodine, kako smo im mamu maminu? Bio je to boks meč mog života, događaj koji se ne zaboravlja ni na onom svetu. Te noći, iako sam tri puta bio u nok-daunu, nisam se predao, i Mehovića sam onako lepo sredio krošom na kraju treće runde.

Imao sam bre, Džo, neku volju, bio je

to moj klub, moji drugari, moj grad, moja zemlja, imao sam volju i pripadao sam nečemu i negde, a sada nemam. Nemam više ni trunku volje, želje, ne pripadam ovde, smrzo sam se i ugasio k'o slavka sveća u pola dvanaest noću." Naravno, počeh da ga tešim kako i meni nije lako u Njujorku i kako sam sasvim propao i da me je baš skoro i žena ostavila, našla nekog druga iz detinjstva i otišla bez zbogom, moleći pritom Boga da se ona slučajno ne pojavi na plaži i Miša shvati da preterujem u svojim utešnim pričama. Blatio sam i ženu, i decu, i vlasnika firme koji me je izbacio sa posla, dok je Miša zagledan u neku neodređenu tačku horizonta nastavio.

"Sećaš li se, Džo, kada smo jeli vruć hleba i Juhor pašetu ispod moravskog mosta u Ćupriji, bežeći sa časa latinskog koji ni ja ni ti nismo voleli. Ili kada smo išli kod mog dede u vinograd i sedeli ispod praske i u daljini posmatrali Moravu, plavušu, kako krivuda, a brzi voz orijent-ekspres juri prema Carigradu i pišti. Ja i ti sedimo u 'ladovini i sanjamo o budućim putovanjima na velike kontinente, ne znajući da je ovde sve tako sivo i hladno i da od kuće do posla ne sretnoš baš nikog koga znaš. A tako je lepo bilo maštati o tim budućim putovanjima na kontinente koji su, čini mi se, samo na nas čekali. Kanada, Australija, okeani su prostirali ispred naše željne nezavite mašte svu svoju širinu i dubinu, nudeći nam ostrva sa tamnopotim temperamentnim lepoticama i tovarima blaga, trebalo je samo otići i pokupiti... I otišli smo željni doživljaja, da se nismo ni okrenuli prema onim divnim poljanama i brežuljcima, rekama i obalama gde smo provodili, sada vidim, najlepše dane života.... Znaš, Džo, skoro sam se zaželeo da odem na pijac u Paraćin i pazarim krivovirski sira, ne samo da sam se zaželeo, nego sam to i sanjao."

I eto, tako, sanjam ti ja, družu moj, na putu kući sa pijace srećem moje drugare i oni kupovali i sira i jaja i kiseo kupus. Pa onako natovareni zembiljima svratimo u kafanu "Zlatno burence" da se slatko ispričamo i okrepimo. I tu ti se, moj Džo, probudim kad je bilo najlepše. Dugo je još pričao moj drug Miša Kobra, kao što rekoh; veliki bokser, fudbaler i, do sada nisam znao, veliki zaljubljenik u tu našu reku Moravu, u te naše vinograde i praske i u te naše (kakvi da su) ljude. Legli smo, kasnije, umorni od priča i emocija na vrući pesak plaže San Dijega i zagledani u plavi i bistri Pacifik odlutasmo u stari kraj.... dok su nam se suze sušile na toplom suncu.

ČITAJTE OGLEDALO NA INTERNETU
www.serbianmirror.com

NO INTEREST
financing
OVER 3, 6, & 12 MONTHS

Jovan
CUPIC, D.M.D.
GENERAL DENTISTRY

- ▶ Usađivanje zuba
- ▶ Estetska stomatologija
- ▶ Kompjuterski anestetici
- ▶ Izbeljivanje zuba po pristupačnim cenama
- ▶ Naplaćujemo od vašeg osiguranja

CALL
for appointments:
847.965.8780

8800 N. Lockwood
Skokie IL 60077
p: 847.965.8780
f: 847.967.1429

OGLEDALO

www.serbianmirror.com

**Pretplatite
se na
Ogledalo**

